

Bärsjöskogen

Teckenförklaring

- Reservatsgräns
- Vandringsled
- Utsikt
- Information
- Parkering

0 500 m

VANDRA

Bärsjöskogen ligger inte vid allfarvägarna och för att komma dit behöver du vandra omkring 3 kilometer. Vägen dit är väl värt mödan då en markerad vandringsled tar dig genom en varierad Kolmårdsnatur. Vandringsleden fortsätter med en rundslinga på 2 kilometer i själva reservatet. Det går också att cykla på grusvägar, via Falkviken, till södra kanten av reservatet.

BÄRSJÖSKOGEN NATURE RESERVE

Bärsjöskogen has long been untouched and a sanctuary for mosses, lichens and fungi that are intrinsic to the virgin forest. You will find a peaceful spruce forest here in the shadow of the valleys as well as high rocky hillocks with views of Bärsjön lake and away across a green sea of coniferous forest.

To get to Bärsjöskogen, you need to walk about three kilometres. The journey there is well worth the toil because a marked hiking trail takes you through the varied nature of this wooded area named Kolmården. The hiking trail continues with a loop in the reserve itself.

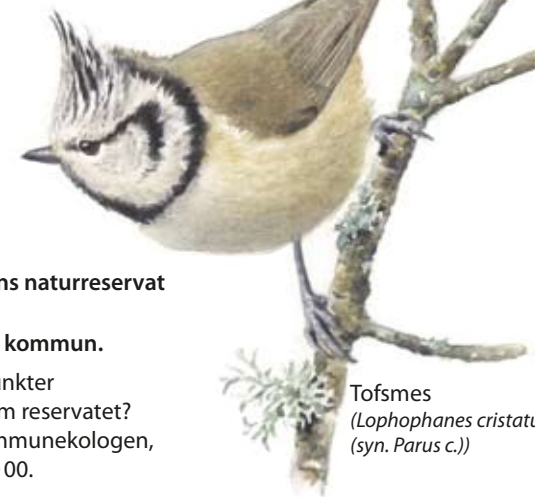
The tall and dense spruce forest is especially interesting. The trees shield the ground from drying sunshine. A thick mat of moss covers the ground and blankets the many fallen tree trunks.

Gullgröppa
(*Pseudomerulius aureus*)

Norrlandslav
(*Nephroma arcticum*)

Bärsjöskogen ligger nordost om Åby, cirka 15 km norr om Norrköping. I Åby följer du Gamla Stockholmsvägen till parkeringen vid Svarttorp.

Tofsmes
(*Lophophanes cristatus*
(syn. *Parus c.*))

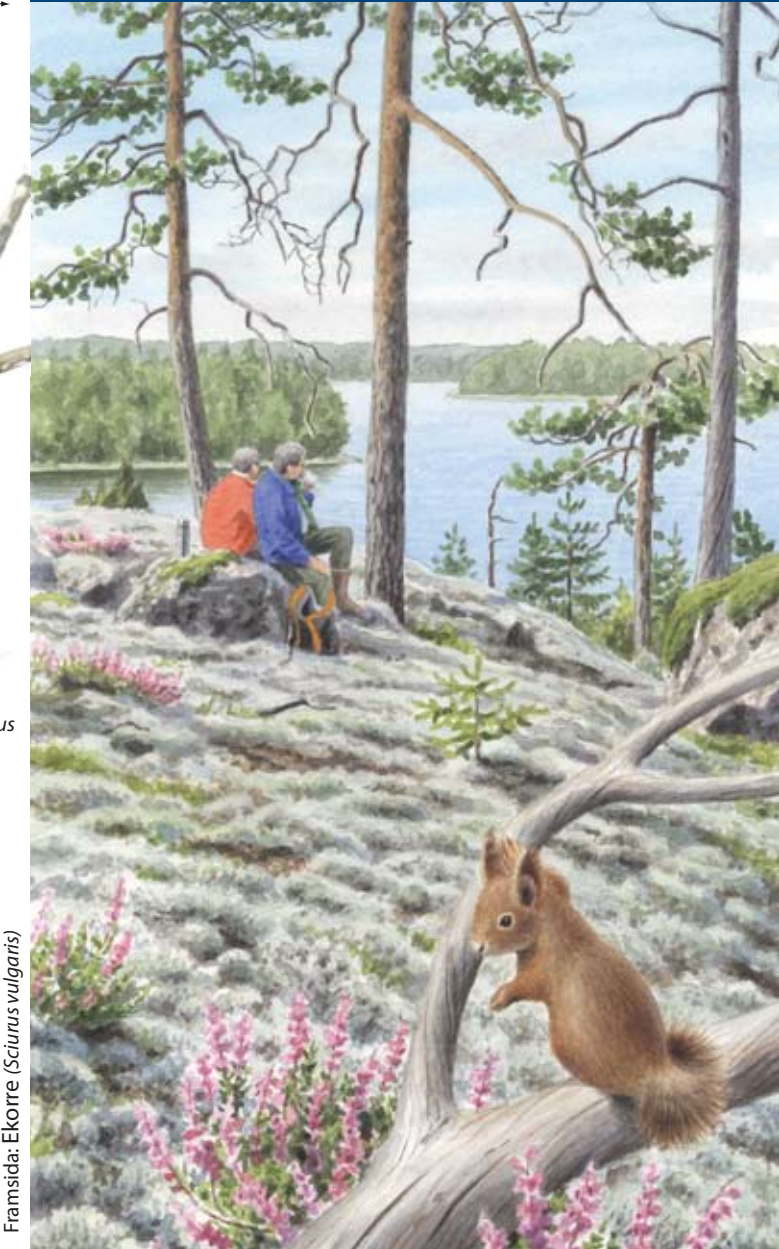
Bärsjöskogens naturreservat förvaltas av Norrköpings kommun.

Har du synpunkter eller frågor om reservatet? Kontakta kommunekologen, tel. 011-15 00 00.

Se också:
www.norrkoping.se/natur

Naturresept avsätts för att bevara och vårda värdefull natur och för att trygga tillgången på mark för friluftsliv. Föreskrifter finns anslagna vid reservatet - var mån om att följa dem. Reservatet ingår i Natura 2000, EU:s nätverk av värdefull natur.

VÄLKOMMEN TILL BÄRSJÖSKOGEN

Svartmes
(*Periparus ater* (syn. *Parus a.*))

Bärsjöskogen är en lite hemlighetsfull gammelskog i Kolmården. Skogen är orörd sedan länge och en fristad för mossor, lavar och svampar som hör urskogen till. Den som ger sig tid att vandra hit finner ett rofyllt granskogsdunkel och höga bergknallar med utsikt över Bärsjön och bort över ett grönt hav av barrskog.

EN SKOG I SKOGEN.

Bärsjöskogen är med sina 30 hektar en liten grön ö i skogshavet. Reservatet skulle inte märkas om det inte vore för orördheten. Visst har det avverkats i skogen och i någon mindre del finns planterad ungskog, men i det stora hela har skogen inte påverkats av modernt skogsbruk. Genom att naturreservatet bildades 1994 är skogen skyddad och den kommer att med tiden bli allt mer urskogsläk.

TORRTALLAR OCH RENLAVAR

På de uppstickande hållarna har vågor en gång i tiden sköljt bort jordlagret. Här är tallen herre på täppan. Tallarna här uppe växer långsamt och kan vara mycket äldre än vad tjockleken på stammen ger sken av. Döda tallar står kvar som silvergrå trädskelett i många år.

Medan tallen klarar sig genom att skicka iväg sina långa rötter på jakt efter vatten, klarar sig lavarna utan rötter. På hållarna växer mattor av renlavar, fönsterlav och islandslav.

Lite längre ner i bergsslutningarna kan man hitta vackra exemplar av norrlandslav. Som namnet berättar är det framförallt en nordlig lav som inte är så vanlig i södra Sverige.

Kammossa
(*Ptilium crista-castrensis*)

Missne
(*Calla palustris*)

SKUGGORNAS DAL

Den täta och mossiga granskogen utmärker reservatet. Dalgången i norra delen av skogen är särskilt intressant. Här reser sig granarna höga över den fuktiga dalbotten och skyddar mot uttorkande solljus. Andra granar har fallit och ligger kors och tvärs. En tjock fäll av mossa täcker marken och bäddar med tiden in de fallna trädstammarna.

Det ytliga grundvattnet som sipprar fram i marken skapar goda förutsättningar för många växter. Floran är rik med växter som annars är ovanliga här i barrskogen. Den lilla dvärghäxörten trivs i den skuggiga miljön. Här hittar vi också gullpudra, kärrviol, skärmstarr och missne. Den uppmärksamme kanske får syn på den ovanliga spädstarren. Dalgången är en perfekt miljö för många ormbunkar, både vanliga arter som majbräken och hultbräken, och ovanligare som nordbräken och lundbräken.

LIVET PÅ EN MURKEN TRÄDSTAM

Mossor och svampar trivs i den fuktiga miljön. De multnande stammarna är livsmiljö för många arter. I urskogen var det gott om död ved, alltså döda träd och grenar. Det är inte konstigt att många arter är anpassade för ett liv på döda träd i olika stadier av förmultning. Tänk dig allt timmer som dagligen transporteras till sågverk och pappersbruk. Alla dessa träd skulle bli mat åt rötsvampar och insekter om de hade blivit kvar i skogen.

Bland svamparna som tar för sig av de döda granarna hittar vi lite ovanliga arter som ullticka. Den växer på liggande granar i områden med hög luftfuktighet. Knölgrynnna är en riktig sällsynhet. Den är en så kallad skinnsvamp som växer på multnande stammar av barrträd. Gullgröppa är en annan ovanlig skinnsvamp. Den kan du leta efter på undersidan av döda barklösa tallstammar och grova grenar.

Dvärghäxört
(*Circea alpina*)

SPRICKDALSLANDSKAP

Följer du vandringsleden upp på den högsta bergknallen får du en god överblick över Kolmårdsterrängen. I det större perspektivet är landskapet ganska platt! I berggrunden finns det dock gott om sprickor som bildar så kallade sprickdalar genom landskapet. Bärsjön där nere får sin långsträckt form av sprickdalen den ligger i. Sprickdalen fortsätter åt sydost ner till Bråviken. I den nedre delen av dalgången ligger den kända Getådalen, med sin mäktiga ravin och intressanta flora.

SLÄTTBÖNDERS SKOG

Bärsjöskogen ligger utanför de forntida odlingsbygderna. Vid Bärsjöns sydspets ligger ett par torpställen, men Kolmårdsskogen är i allmänhet för mager och stenig för att odlas upp. På gamla kartor från 1800-talet framgår det att Bärsjöskogen tillhörde slättgårdarna i Ingelstad och Ståthöga. På slätten strax norr om Norrköping fanns bördig åkerjord men det var ont om skog, så det var säkert värdefullt att ha tillgång till mark i Kolmården.

Grön sköldmossa
(*Buxbaumia viridis*)

